

مطالعات مغناطیس‌سنجی در کانسار آهن پیرملو (اسدآباد)

نرگس آقائی مرفه^{۱*}، محمد معانی جو^۲

^۱دانشگاه بوعلی سینا، گروه زمین‌شناسی، همدان n.agmaie199@gmail.com

^۲دانشگاه بوعلی سینا، گروه زمین‌شناسی، همدان mohammad@basu.ac.ir

چکیده

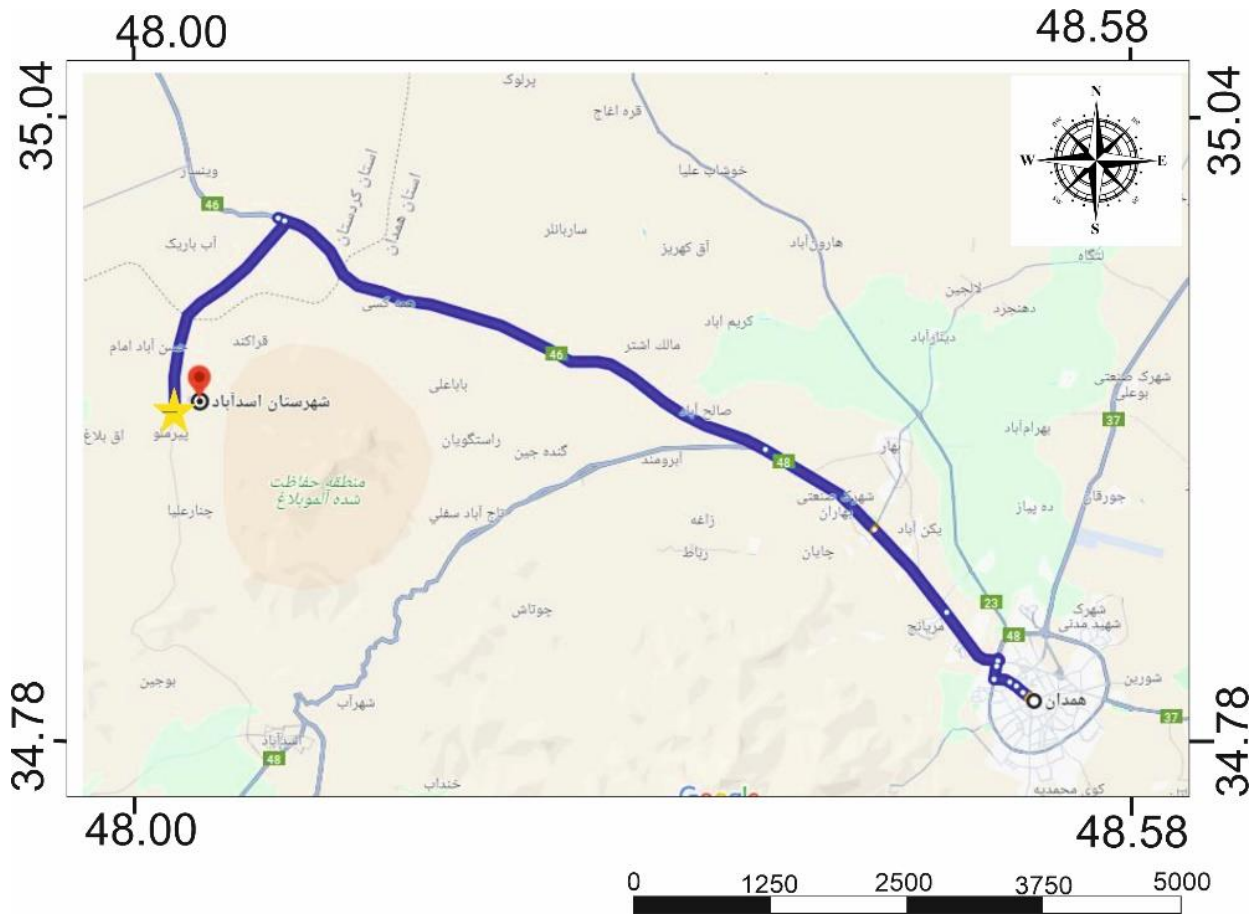
کانسار آهن پیرملو در ۲۰ کیلومتری شمال اسدآباد قرار گرفته است. این کانسار در اثر نفوذ سنگ‌های نفوذی گرانیتوئیدی به سن ژوراسیک میانی به درون واحدهای سنگی رسوبی - آتشفشانی که شامل سنگهای متاریولیتی، متاریوداسیتی، متاولکانیک‌های بازیگ تا متوسط، سنگ آهک مرمریتی، دولومیتی، متاپلیتیک ایجاد شده است. کانه اصلی این کانسار مگنتیت است. ذخیره قطعی کانسار ۲۰۰ هزار تن با عیار ۲۸ درصد آهن است. هدف از انجام مغناطیس‌سنجی در این منطقه شناسایی بی‌هنجاری‌های مرتبط با کانی‌سازی مگنتیت و در مرحله‌ی بعدی داده‌های مغناطیسی منجر به شناسایی خطواره‌ها، گسل‌های پنهان، روندها و مرزهای ساختارها بوده است. براساس نقشه RTP چهار زون بی‌هنجاری A₁، A₂، A₃ و A₄ شناسایی شده است که در آنها A₁ دارای شدت میدان مغناطیسی بالا، در قسمت غربی محدوده، و دارای روند شمال شرقی به سمت جنوب غربی است و به نظر می‌رسد که توده مگنتیت‌دار باشد. قسمت شرقی محدوده با شدت میدان مغناطیسی نامنظم دیده می‌شود که مربوط به زون‌های A₂، A₃ و A₄ است که احتمالاً مربوط به توده نفوذی فلسیک یا آهن اسکارن باشد. با استفاده از نقشه مشتق اول چندین خطواره ژئوفیزیکی قابل تشخیص است که احتمالاً کانی‌زایی با آن مرتبط است.

واژه‌های کلیدی

مغناطیس‌سنجی، بی‌هنجاری، مگنتیت، کانسار آهن، پیرملو

۱ مقدمه

کانسار آهن پیرملو در ۵۰ کیلومتری شمال غرب همدان، ۳۵ کیلومتری جنوب شرقی قروه و ۲۰ کیلومتری شمال اسدآباد قرار گرفته است. محدوده‌ی مورد مطالعه بین طول جغرافیایی ۴۸°۰۴′۲۵″ تا ۴۸°۰۵′۰۴″ و عرض ۳۴°۵۵′۰۸″ تا ۳۴°۵۵′۴۰″ قرار دارد. راه‌های دسترسی به این کانسار، جاده آسفالت همدان - صالح‌آباد - قروه (همدان - کردستان) است (شکل ۱). به لحاظ زمین‌شناسی در شمال زون سنندج - سیرجان [7] قرار دارد. از جمله کانسارهای آهن منطقه می‌توان از کانسارهای آهن چنار علیا، باباعلی و گلالی نام برد [2]. سنگ‌های نفوذی گرانیتوئیدی به سن ژوراسیک میانی است که به درون واحدهای سنگی رسوبی - آتشفشانی نفوذی عامل اصلی کانی‌زایی در منطقه است. براساس نقشه‌های ژئوفیزیک هوایی، توده‌ی نفوذی مدفون و فاقد برونزد در منطقه وجود دارد که احتمالاً به‌عنوان موتور حرارتی گردش سیالات در درزو شکاف و گسل‌های کششی عمل کرده و باعث بروز کانی‌زایی متنوع از جمله آهن مگنتیتی شده است. همچنین برای تشخیص گسل‌های پنهان از روش ژئوفیزیکی استفاده می‌شود زیرا احتمالاً این گسل‌ها در ارتباط با کانی‌زایی است و به عنوان مجرای عبور سیالات عمل کرده است.

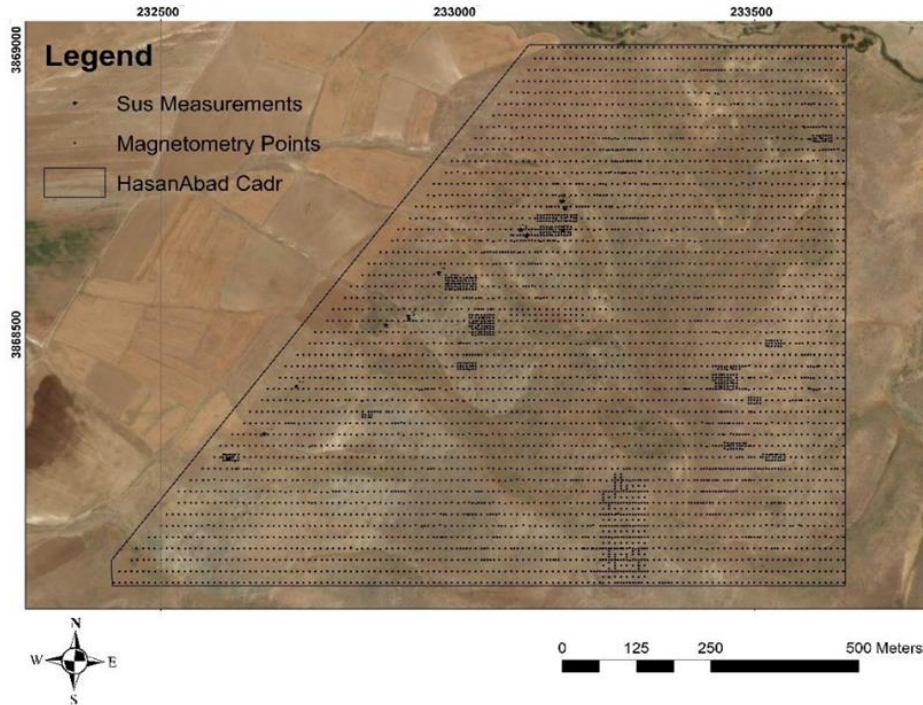

شکل ۱: راه‌های در دسترس منطقه مورد مطالعه

۲ روش مطالعه

بررسی های صحرایی و آزمایشگاهی صورت گرفته در این پژوهش شامل موارد زیر است:

مطالعه‌ی ۱۳ نمونه مقاطع نازک و نازک صیقلی جهت بررسی مطالعات پتروگرافی انجام گرفت. بررسی ژئوفیزیکی با برداشت ۵۰۲۲ نقطه از منطقه مورد مطالعه انجام شد (شکل ۲) [5].

شکل ۲: نقاط برداشت شده در محدوده‌ی کانسار پیرملو

دستگاه‌های مورد استفاده در این محدوده شامل دستگاه‌های مغناطیس‌سنج پروتون WCZ-2 جهت اندازه‌گیری تغییرات روزانه و یک دستگاه GEM-197 جهت اندازه‌گیری شدن میدان با دقت ۰/۱ نانوتسلا است (شکل ۳). پس از انجام عملیات برداشت تصحیحات لازم؛ تصحیحات روزانه، اثر میدان اصلی و حذف نوفه صورت گرفت و نقشه شدت کل میدان مغناطیسی (TMI) ترسیم شد.

شکل ۳: ابزارهای مورد استفاده جهت برداشت ژئوشیمیایی محدوده‌ی مورد مطالعه

۳ زمین‌شناسی محدوده مورد مطالعه

همانطور که در بخش‌های قبل گفته شد این کانسار در منطقه‌ی کانسارهای باباعلی، گلالی و چنار علیا قرار دارد که براساس مطالعات پیشین این منطقه نشان می‌دهد منطقه به‌طور کلی دارای تناوبی از شیست، سنگ آهک‌های مرمری شده، اسکارن و بخش آهن دار است [3]. منطقه مورد

مطالعه بررسی از نظر زمین‌شناسی ناحیه‌ای در غرب نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ تویسرکان قرارداتوجه به [1] شکل ۲ واحد های سنگی که در محدوده مورد مطالعه رخنمون دارند:

- ۱- سنگ‌های پالئوزوئیک پایانی شامل؛ واحد های کربناته (آهک و آهک دولومیتی شده)، متاولکانیک، فیلیت و ماسه سنگ‌های دگرگون شده و سنگ های بازیک (بازالت، تراکب آندزیت و آندزیت) و سنگ اسیدی (تراکیت و ریولیت) مربوط به کمپلکس آلموبولاغ.
- ۲- سنگ تریاس آگازین که بخش عمده‌ی محدوده را به خود اختصاص داده است شامل؛ واحدهای نیمه نفوذی اسیدی تا حدواسط، سنگ‌های دگرگونه از جمله؛ متالایمستون، سنگ‌های آهکی، دولومیتی مرمریتی شده، شیست، کالک شیست و آمفیبول شیست (کمپلکس چنار شیخ).
- ۳- سنگ نفوذی ژوراسیک میانی شامل؛ ترکیب سنگ‌شناسی متاریولیتی، متاریوداسیتی، متاولکانیک‌های بازیک تا حد واسط، سنگ آهک مرمریتی، دولومیتی، اسکاپولیتی و متاپلتیک است. که به عنوان موتور حرارتی باعث گردش سیالات در درز، شکاف‌ها و گسل‌ها شده و باعث فعال شدن کانی‌زایی متنوع شده از جمله آهن مگنتیتی (شکل ۴).

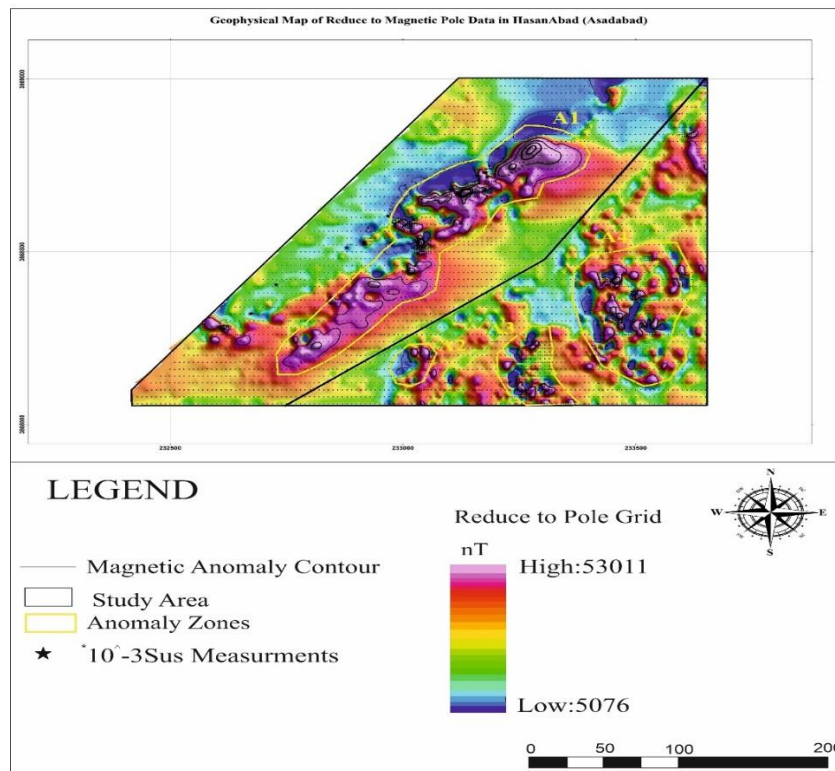

۴-۱ نقشه تبدیل به قطب (RTP)

جهت رفع مشکل دوقطبی بودن بی‌هنجاری‌های مغناطیسی و توجه به این که منشا ایجادکننده آنومالی حدودا در وسط این دوقطبی قرار می‌گیرد. از دوش برگردان به قطب استفاده می‌شود. همچنین برای تعیین محل تقریبی زون‌های کانی‌زایی نیز از این روش استفاده می‌شود. با استفاده از این روش فیلتر برگردان به قطب (RTP) بی‌هنجاری‌های مغناطیسی را با روش‌های ریاضی به قطب شمال منتقل می‌کند. بردار مغناطیسی به صورت قائم وارد زمین می‌شود و باعث رشد قطب مثبت درست در بالای منشا کانی‌زایی می‌شود و قطب منفی تحلیل و در حواشی آنومالی قرار می‌گیرد. پس از درجه پیچیدگی‌های نقشه شدت کل آنومالی کاسته شده و محل منشاها مغناطیسی منطبق بر قطب مثبت خواهد بود. البته در مواردی که محدوده دارای کانی‌زایی مگنتیت است به دلیل قوی بودن خودپذیری مغناطیسی این روش کاملا درست نیست و باید با احتیاط استفاده شد. به همین دلیل بهتر است از خود نقشه شدت کل میدان استفاده کرد.

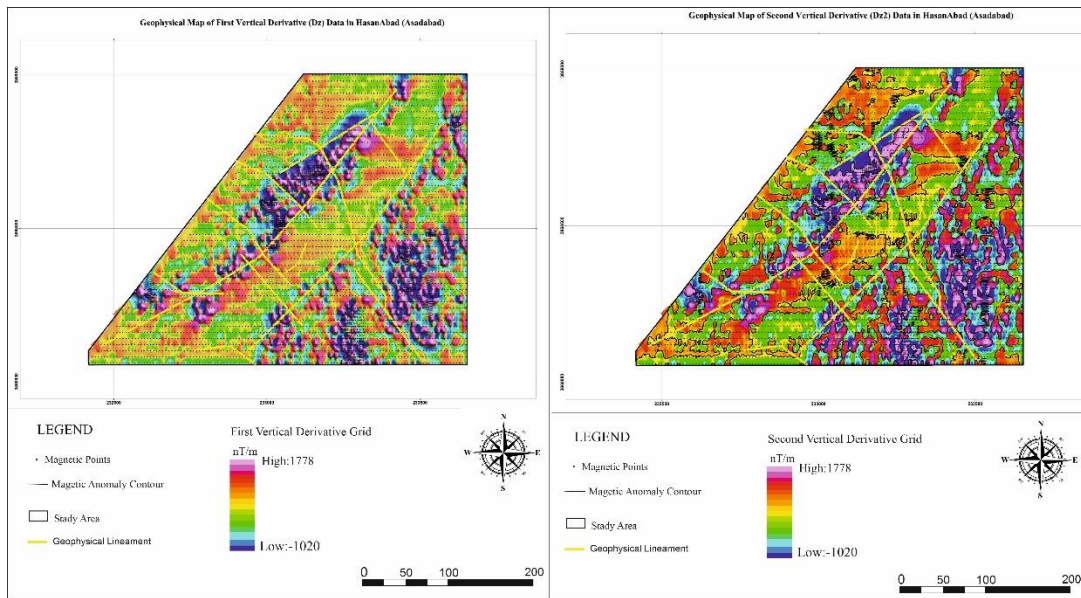
شکل ۵: نقشه داده‌های مغناطیسی برگردان به قطب (RTP) کانسار پیرملو

در محدوده پیرملو طبق نقشه برگردان به قطب دو زون شدت بالای مغناطیسی در محدوده شناسایی شد. که زون A_1 از شمال شرق به سمت جنوب غرب امتداد دارد و بر روی واحد های کنگلومرا و دگرگونی قرار گرفته است. زون دوم (A_2 ، A_3 و A_4) در بخش شرق محدوده قرار دارد و بیشتر به نظر می‌رسد مربوط به توده‌ی نفوذی فلسیک است. به دلیل نبود رخنمون‌های واضح در قسمت شرق ابهاماتی وجود دارد؛ اما در ناحیه غربی قطعا کانی‌زایی از نوع مگنتیت است (شکل ۵).

۴-۲ فیلتر مشتق اول و دوم قائم

فیلتر مشتق اول قائم اثر بی‌هنجاری‌های عمیق با بسامد کم و طول موج بلند پی سنگ را حذف می‌کند و اثر بی‌هنجاری‌های کم عمق با طول موج کوتاه و بسامد زیاد سطح زمین را نشان می‌دهد [6]. شناسایی ساختارها از جمله؛ گسل‌ها و خطواره‌ها در محل تفسیر کمی اطلاعات ارزشمندی را در اختیار می‌گذارد. وجود گسل‌های پنهان علاوه بر اینکه به عنوان مجرای سیالات عمل می‌کند؛ این گسل‌ها همچنین نقش اساسی در دگرسانی‌های سنگ میزبان و کانسنگ میزبان و کانسنگ هم خواهد داشت چراکه معابر عبور آب‌های جوی و سیالات گرمایی بوده است. نقشه‌های مشتق اول قائم در نمایش این ساختارهای مغناطیسی نقش برجسته‌ای دارد [4]. نقشه مشتق اول قائم از آنجا که نوعی فیلتر بالاگذر است تصویری فیلتر شده از میدان مغناطیسی فراهم می‌کند؛ که ویژگی‌های میدان‌های مغناطیسی عمیق آن‌ها را حذف می‌کند؛ بنابراین بی‌هنجاری‌های سطحی در منطقه به وضوح قابل مشاهده است

شکل ۸: نقشه‌های مغناطیسی مشتق قائم مرتبه اول و قائم مرتبه دوم کانسار پیرملو

۵ تخمین عمق به روش اوپلر

یکی از پارامترهای قابل اهمیت در تفسیر کمی بی‌هنجاری‌های مغناطیسی تخمین عمق ساختارها می‌باشد. روش‌های متعدد زیادی برای تخمین عمق وجود دارد؛ که در اینجا روش اوپلر استفاده شده است. روش اوپلر بر اساس معادله اویلر پایه گذاری شده که در زیر مشاهده می‌کنیم.

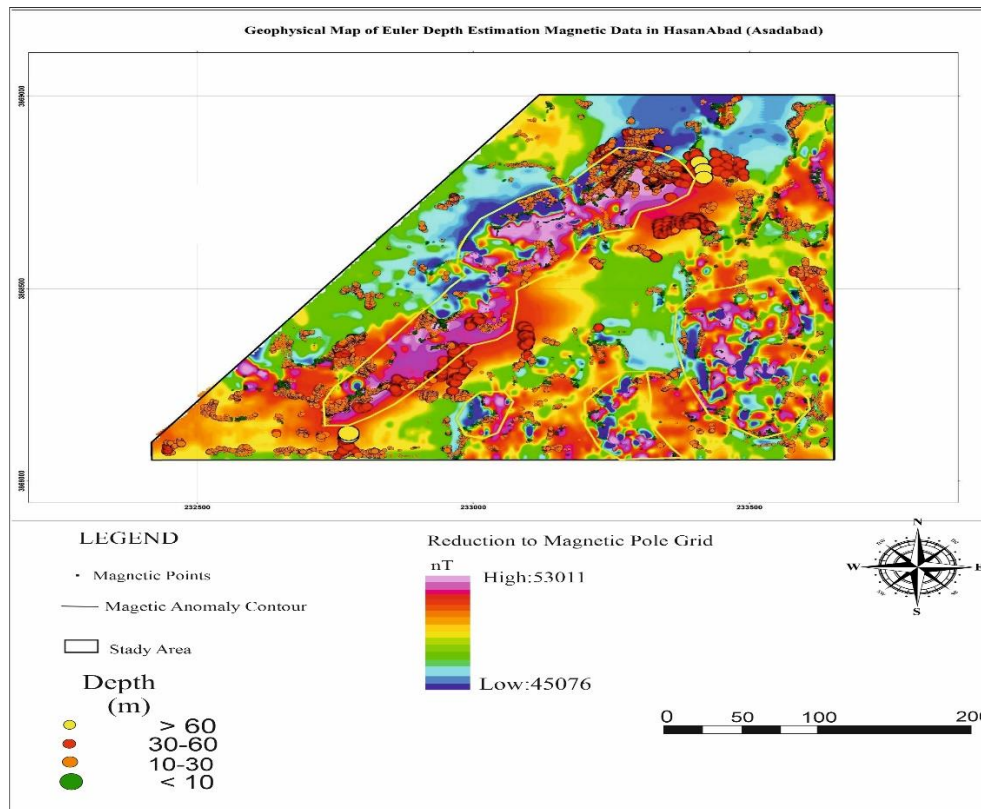
$$x \frac{\partial T}{\partial x} + y \frac{\partial T}{\partial y} + z \frac{\partial T}{\partial z} + \eta T = x_0 \frac{\partial T}{\partial x} + y_0 \frac{\partial T}{\partial y} + z_0 \frac{\partial T}{\partial z} + \eta b$$

در همه‌ی این روش‌هایی که برای تخمین عمق به کار می‌رود به این نکته توجه می‌شو که هرچه توده‌ی مغناطیسی مدفون شده نزدیک به سطح و همچنین ضریب خودپذیری آن زیاد باشد؛ بی‌هنجاری‌های مغناطیسی واضح‌تری را به نمایش می‌گذارد. دلیل اهمیت روش اوپلر این است که می‌توان همه‌ی بخش‌های توده را از هم تفکیک عمق انجام داد. η شاخص اختاری است که پیش از تخمین عمق ذخیره باد با استفاده از ویژگی‌های زمین‌شناسی پیش‌بینی شود. η بین ۰ تا ۳ است؛ که هرکدام از این اعداد مبین یک نوع ساختار است مثلاً؛ ۰ برای پله‌ها و مرزهای زمین‌شناسی، مقدار ۱ برای دایک‌ها، ۲ برای ساختارهای استوانه‌ای شکل و ۳ برای ساختار کره در نظر گرفته می‌شود [8]. پارامترهای مورد نیاز

برای روش اویلر در جدول ۱ آمده است. بهترین ضریب ساختاری برای محدوده مورد مطالعه ۱,۵ است. عمق‌های بی‌هنجاری در منطقه از ۷۱۰ تا ۱۴ متر با میانگین ۱۴ متر و انحراف معیار ۸,۵ متر است که نشان می‌دهد عمق منابع مغناطیسی کم است.

شکل ۱۰: نقشه تخمین عمق اویلر در محدوده اکتشافی کانسار پیرملو

۷ نتیجه‌گیری

با استفاده از نقشه‌های برگردان به قطب (RTP) مشخص شد که منطقه دارای ۴ زون کانی‌زایی است. از بین این چهار زون، زون اول (A_1) دارای شدت مغناطیسی بالا و از نظر کانی‌زایی نیز برجسته‌تر از سه زون دیگر می‌باشد؛ روند شمال شرقی- جنوب غربی دارد. زون‌های واقع در شرق محدوده (A_2 ، A_3 و A_4) دارای شدت مغناطیسی کم می‌شوند و باتوجه به نقشه برگردان قطب مشاهده می‌شود که دارای ابعاد کوچک و سطحی هستند و احتمال این که توده‌ی فلسیک باشند نیز هست زیرا توده‌های فلسیک هم چنین بی‌هنجاری مغناطیسی ایجاد می‌کند. باتوجه به مشتق اول و دوم قائم محدوده دارای ساختارهای گسلی پنهان با روند شمال غربی- جنوب شرقی و شمال شرقی- جنوب غربی که باعث قطع بی‌هنجاری‌ها شده و همچنین تکتونیک منطقه راپیچیده کرده است. باتوجه به تعیین عمق اویلر مشاهده شد که عمق ذخیره بالا نیست و خودپذیری مگنتیت در این محدوده بالا می‌باشد و این می‌تواند به عیار بالای ذخیره اشاره کند.

۸ منابع

[1] اشراقی، س، ۱۳۸۰ نقشه ۱:۱۰۰۰۰ زمین‌شناسی توپوگرافیک، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

- [2] کرمی، ب، ۱۳۹۷، مطالعه دگرسانی، شیمی مگنتیت و پیریت و خاستگاه کانسار آهن چنار علیا، اسدآباد (استان همدان)، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته زمین‌شناسی، گرایش زمین‌شناسی اقتصادی، دانشگاه بوعلی سینا.
- [3] کرمی، ب، م، معانی جو، ۱۳۹۶، زمین‌شناسی، پتروگرافی و کانی‌شناسی کانسار آهن چنار علیا (شمال شهرستان اسدآباد)، بیست و پنجمین همایش بلورشناسی و کانی‌شناسی ایران، دانشگاه یزد، یزد-ایران.
- [4] کرمی، ب، م، معانی جو، ۱۳۹۷، کانی‌شناسی، شیمی مگنتیت و پیریت و منشا، کانسار آهن چنار علیا (شمال شهرستان اسدآباد)، پنجمین همایش ملی گوهرشناسی و بلورشناسی ایران.
- [5] معانی جو، م، ۱۴۰۱ گزارش پایان عملیات اکتشافی در محدوده پلی‌متال پیرملو، شهرستان اسدآباد، استان همدان.
- [6] Guun, P. J., Madment, D., and Miligan, P.R., 1997, Interpretation of aeromagnetic data in area of limited outcrop: AGSO Journal of Australian Geology & Geophysics, 17(2), 175-185
- [7] Stocklin, J., 1968- Structural history and tectonics of Iran, a review, American Associ. of petrol. Geologist Bull. 52, 1229-1258.
- [8] Thompson, D. T. (1982). EULDPH: A new technique for making computer-assisted depth estimates from magnetic data. Geophysics, 47(1), 31-37.